

РЕШЕНИЕ

№ 26350

гр. София, 08.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав**, в публично заседание на 27.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **9795** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 30, ал. 2 от Закона за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия (ЗООРПСМ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано е по жалба на Н. А. С., чрез адвокат П. А., с адрес за призоваване: [населено място], [улица], ет. 4, ап. 4 срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 230з-1127 от 22.09.2024 г., издадена от Х. Г., на длъжност „Оперативен дежурен“ при ОДЧ на 06 РУ – СДВР, с която на оспорващия е наложена забрана за посещение на спортни мероприятия за срок от една година.

В жалбата, от съда се иска оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна. Посочва се, че съгваемата палка и маската, действително са се намирали в чантичката на С., но той не ги е взел умишлено, а забравил, че те са се намирали вътре. Палката оспорващият носил за самозащита, когато се прибирал късно у дома. В тази връзка в Заповедта не е описана коректно фактическата обстановка. Твърди се, че съставения протокол за обиск е некоректен, защото в него са описани само намеренията в С. вещи, но и не къде те са били намерени. Това, че забранените вещи са били в чантичката му означава, че лицето не е имало намерение да ги ползва. Излагат се доводи по законосъобразността на съставения АУАН. Инвокират се доводи за разминаване между мотивите изложени в оспорения акт и отразеното цифрово описание на нормите от ЗООРПСМ, които са нарушени от оспорващия. Излагат се и доводи за нищожност на процесната заповед, поради липса на компетентност на

издателя ѝ.

По време на проведеното по делото открито заседание оспорващият се явява лично и заедно с упълномощения от него адвокат А. поддържа жалбата. Представени са допълнителни съображения в писмен вид. Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът по оспорването не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт Г. намира жалбата за неоснователна, като развива подробни доводи в писмени бележки. Твърди, че в случая е безспорно установено, че С. не спазил нормите на ЗООРПСМ, като се е опитал да внесе на стадиона забранени предмети, което е основание за издаването на оспорения акт. Посочва, че заповедта е издадена при наличие на материална компетентност на административния орган.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Страните не спорят, че оспорващият Н. С. е посетил футболна среща между отборите на П. „Л.“ и П. „С.“ на 22.09.2024 г., провеждана на стадион „А. Ш.“ в [населено място].

Видно от докладна записка № 34823/24.09.2024 г., съставена от полицаи С. Д., на 22.09.2024 г. по време на провеждането на футболен мач между отборите на С. и Л. той и колегата му М. С. проверили Н. С. на влизане в стадиона. Последният носил чантичка през рамо, в която имало маска за лице и сгъваема метална палка. Същият бил задържан и отведен в 06 РПУ – СДВР.

Там на оспорващия била издадена заповед за задържане на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР и бил извършен личен обиск.

Полиция Д. и полиция С. дали писмени показания, отразени в протоколи от 22.09.2024 г.

От С. на 22.09.2024 г. е снето сведение, видно от което същият е носил маската, за да се пази от димките на стадиона и не знаел, че това е забранено. Палката я, носил по принцип за самоотбрана в квартала, където живее и на този ден, я бил забравил в чантичката си. Тези предмети не били предназначени за умишлена употреба.

Към преписката са приложени АУАН и издадено на наказателно постановление, видно от което на С. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лв.

Със заповед № 230з-1303 от 05.12.2023 г. Началникът на 06 РПУ – СДВР е определил длъжностните лица, между които Началника на група „Оперативна дежурна част“ към 06 РПУ-СДВР и дежурните инспектори в група „ОДЧ“ съгласно утвърден график, имащи право да съставят наказателни постановления и заповеди за налагане на принудителни административни мерки по ЗООРПСМ. Видно от удостоверение рег. № 513р-117303 от 15.11.2024 г. инспектор Х. Г. е бил назначен на длъжност полицейски инспектор V степен – дежурен в група „ОДЧ“ на 06 РПУ – СДВР, на 23.07.2024 г., каквато длъжност той заема и до момента.

По делото като свидетел беше разпитан един свидетел, доведен от ответника. Жалбоподателят не се възползва от възможността да доведе свидетел.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е съобщена на Н. С. лично на

22.09.2024 г., видно от положения върху екземпляр от нея саморъчно написан текст. Жалбата е подадена директно в АССГ на 25.09.2024 г. (вх. № 27153), т.е. в рамките на 3-дневния преклузивен срок по чл. 30а, ал. 6 от ЗООРПСМ. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Заповедта е издадена от компетентен орган. Съгласно чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗООРПСМ, в срок не по-късно от 24 часа от съставянето на акта по чл. 26, ал. 1 началникът на районното управление на МВР по местоизвършване на нарушението или оправомощено от него длъжностно лице и издава наказателно постановление и заповед за налагане на принудителна административна мярка забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина в случаите по чл. 21, т. 1 – 10. Видно от цитираните по-горе заповед и удостоверение, издалият заповедта Х. Г. е бил надлежно оправомощен от началника на 06 РПУ – СДВР да издава заповеди по чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗМВР.

Противно на твърденията в жалбата, заповедта е издадена в съответната форма по чл. 59, ал. 2 от АПК и при липса на допуснати съществени процесуални нарушения. По силата на чл. 42 от ЗООРПСМ мярката се налага в производство по глава четвърта, раздел II от ЗООРПСМ „Установяване на извършени противообществени прояви“ (чл. 26-35 от ЗООРПСМ).

Разпоредбата на чл. 26, ал. 1 от ЗООРПСМ урежда правомощие на полицейските органи на МВР за извършени противообществени прояви по този закон да съставят акт за установяване на нарушението в съответствие с изискванията на Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Съгласно чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗООРПСМ в срок не по-късно от 24 часа от съставянето на акта по чл. 26, ал. 1 началникът на районното управление на МВР по местоизвършване на нарушението или оправомощено от него длъжностно лице издава наказателно постановление и заповед за налагане на ПАМ забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина в случаите по чл. 21, т. 1 – 10.

В разглеждания казус срещу Н. А. С. е съставен акт № 1/22.09.2024 г. за установяване на административно нарушение по чл. 21, т. 7 и т. 9 от ЗООРПСМ. Към акта са приложени документите по чл. 27, т. 1 и т. 2 от ЗООРПСМ.

Оспорената заповед е издадена в срока по чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗООРПСМ. Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществени са ограничили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати, органът би постановил решение в противен смисъл. Спорът между страните е изцяло материалноправен – относно намерено основание за налагане на ПАМ по чл. 21, т. 7 и т. 9 от ЗООРПСМ.

Съгласно чл. 21, т. 7 и т. 9 от ЗООРПСМ противообществена проява (спортно хулиганство) по смисъла на този закон е проява, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие, изразяваща се в носенето на маски и действия за напълно прикриване на лицето или на части от него, което затруднява разпознаването, както и носенето на оръжие и предмети, които могат да се използват като оръжие.

Няма спор, че процесната футболна среща има характер на спортно мероприятие по смисъла на чл. 2а, ал. 1 от ЗООРПСМ. Поведението на лицето е санкционирано преди провеждане на спортното мероприятие на 22.09.2024 г., в [населено място], стадион „А. Ш.“, безспорно в неговата спортна зона по смисъла на пар. 1, т. 2 от ДР на ЗООРПСМ - на входа на Сектор В. Съгласно чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗООРПСМ лицата, които отказват да бъдат проверени, не се допускат на територията на спортната зона. По аргумент от противното всички лица подлежат на задължителна проверка, за да бъдат допуснати до спортното мероприятие.

Декларираните в чл. 2, т. 1 и т. 2 от ЗООРПСМ цели на специалния закон са опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия, предотвратяване, преустановяване, разкриване и наказване на противообществени прояви. Значителна част от закона (Глава Трета) урежда мерките за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия, което е указание за тяхната обществена значимост.

Съгласно чл. 13, ал. 1 от ЗООРПСМ ръководителят по сигурността и безопасността на спортното мероприятие организира пропускането на привържениците на различните отбори през различни входове на спортния обект, като осъществява контрол за: 1.правото на достъп; 2.недопускане влизането на лица и внасянето на забранени предмети и вещества по чл. 20 и 21; 3.недопускане на лица с наложена принудителна административна мярка забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина.

По аргумент от чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗООРПСМ при пропускането на посетителите в спортната зона на спортния обект е дължима проверка на лицата за недопускане на забранени предмети по чл. 20 и чл. 21. Общото посочване на разпоредбите на чл. 20 и чл. 21, всяка от които съдържа изброяване на няколко самостоятелни хипотези (предвид наличие на точки в тях) е указание, че всички посочени в чл. 20 и чл. 21 от ЗООРПСМ предмети и вещества са забранени. Като такива сред тях следва да се възприеме и посоченото в чл. 21, т. 7 от ЗООРПСМ – носене на маска, която може да послужи за напълно прикриване на лицето или на части от него, което да затрудни неговото разпознаване носенето на оръжие и предмети, които могат да се използват като оръжие. Забраната е наложена в изпълнение на целите по чл. 2, т. 1 и т. 2 от закона – очевидно с превантивна цел, за да бъде опазен ефективно общественият ред при провеждането на спортни мероприятия, като не се допускат и бъдат предотвратени евентуални противообществени прояви, извършени преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие. Спецификата на случая е, че разпоредбата на чл.21, т.7 от ЗООРПСМ обявява за противообществена проява носенето на маски, а не притежаването на такива, на която разлика жалбоподателят изгражда защитната си теза.

По силата на чл. 22 от ЗАНН принудителните административни мерки се прилагат за предотвратяване и преустановяване на административни нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях. Очевиден е законодателният акцент върху превантивния характер на ПАМ, доколкото целта им е предотвратяване на нарушения и на вредните последици от тях. Идентични са целите на специалния закон (ЗООРПСМ) – опазване на обществения ред, предотвратяване на противообществени прояви, което е логично предвид факта, че извършването на спортни мероприятия е публична проява, неминуемо свързана с участието на големи групи физически лица, чийто живот и здраве следва да бъдат опазени.

Съдът намира, че намерените за нарушени разпоредби на чл. 21, т. 7 и т. 9 от ЗООРПСМ следва да бъдат тълкувани в светлината на забраната по чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗООРПСМ, който забранява на територията на спортната зона допускането на лица, в които се открият предмети и вещества, чието внасяне на територията на спортната зона и спортния обект е забранено. Да се толерира притежаването и внасянето на маска и на сгъваема метална палка на територията на спортната зона и на спортния обект означава да се допусне възможност за извършване на нарушение с тях по чл. 21, т. 7 и т. 9 от ЗООРПСМ, каквато не е превантивната цел на ПАМ съгласно чл. 22 от ЗАНН и чл. 2 от ЗООРПСМ. С други думи, допускането на лица, които притежават в себе си маски и предмети, които могат да се използват като оръжия на територията на спортното мероприятие, означава да се допуснат потенциални нарушители на забраните по чл. 21 от ЗООРПСМ и извършители на противообществени прояви, което също не съответства на превантивната цел на ПАМ. Знанието на законовите забрани би следвало да осигури лична превенция от страна на посетителите на спортни мероприятия в смисъл, че притежаването на маска може да бъде обект на забранителна мярка. В този смисъл не е достатъчно декларираното в жалбата, че жалбоподателят не е имал намерение да ползва маската. Всъщност, служителите на реда са длъжни да опазят обществения ред най-вече с превантивна цел като предотвратят настъпването на противообществени прояви, а в конкретия случай – като не допуснат на територията на спортното мероприятие лица, в които се намират забранени предмети и такива, с които може да се извърши нарушение или да се затрудни неговото разкриване.

В случая е без значение дали Н. С. е знаел или не за това, че носенето на забранени предмети по време на спортни мероприятия е забранено. Същият е имал навършени 18 години към 22.09.2024 г., поради което е следвало да организира действията си, че същите да са в съответствие с утвърдените норми на поведение в държавата. По тази причина, съдът не приема обяснението на жалбоподателя, че същият „случайно” е забравил палката в чантичката си, а маската е била у него, за да се пази от хвърлените димки.

Превантивната цел на нормата на чл. 21, т. 7 от ЗООРПСМ е указана в самата нея - носенето на маска може да затрудни разпознаването, а оттук и предотвратяването и разкриване на противообществени прояви, каквато е непосредствената цел на специалния закон. След като като превантивна мярка е забранено „носенето на маски” съгласно чл. 21, т. 7 от ЗООРПСМ, то и в изпълнение на забраните, свързани с пропускателния режим по чл. 13 ал. 1, т. 2 и чл. 13, ал. 2, т. 3, т. 4 и т. 9 от ЗООРПСМ, в спортната зона не следва да се допуска лице, което носи маска.

Проблемът е в буквалното тълкуване на глагола „нося“, което е изключително широко според Тълковния речник на българския език на Б. В жалбата е цитирана само част от него, а именно „облечен съм, обут съм с нещо, имам върху себе си нещо за облекло, украса и под. в даден момент или често, обикновено“. Маската не е облекло, нито украса, тя има специфична цел да бъде поставена на носа и устата, най-често свързана с опазване на здравето. Но в случая следва да се акцентира върху целта на специалния закон – предотвратяване и разкриване на противообществени прояви по време на спортни мероприятия. В изпълнение на тези цели и с оглед тяхната особена обществена значимост съдът намира, че при тълкуването на глагола „нося“ следва да се съобразят всички негови значения. Според Тълковния речник на българския език на Б., глаголът „нося“ означава още и: имам, държа нещо или някого в ръце; имам на

разположение, държа нещо у себе си в даден момент или обикновено, винаги, постоянно или имам, притежавам или поддържам нещо на себе си като част от външния си вид. Посочените различни лексикологични тълкувания на глагола навеждат на извод за по-широко тълкуване на понятието за противообществена проява по чл. 21, т. 7 от ЗООРПСМ. Т. е дължимо, според решаващия състав на съда, и в светлината на целите по чл.2 от ЗООРПСМ и на превантивния характер на ПАМ по смисъла на чл. 22 от ЗАНН.

Тук е мястото да се отбележи различният и самостоятелен характер на административното наказание по ЗАНН по чл. 26, ал. 1, вр. чл. 30а, ал. 2 от ЗООРПСМ) и наложената ПАМ по чл.30а, ал.1, т.1, вр. чл.30а, ал.3 от ЗООРПСМ. Налагането на ПАМ не съставлява административнонаказателна санкция и не се подчинява на режима на ЗАНН. Заповедта за прилагане на предвидената от закона ПАМ е вид административна принуда без санкционни последици, за разлика от наказателното постановление по ЗАНН. В съдебната практика е възприето, че административнонаказателната отговорност за виновно неизпълнение на административноправни задължения е независима и самостоятелна от административната принуда като вид държавна принуда, като основание за налагането на ПАМ е самото нарушение.

Съдът приема, че в случая нарушението е установено и обстоятелствата, около откриването му не се оспорват, както от полицейския орган, така и от нарушителя. Свидетелят С. също потвърди, че забранените за внасяне в стадиона и в прилежащата му спортна зона предмети (маска и сгъваема метална палка) са открити в чантичката, носена от Н. С.. В писмено сведение от 22.09.2024 г. Н. С. не отрича тези предмети да са открити в чантичката му. Добросъвестното и съответно на забраните по чл. 20 и чл. 21 от ЗООРПСМ поведение на лицето изисква в спортния обект *превантивно* да не се внасят предмети и вещи, които биха улеснили извършването на противообществена проява.

След като сред целите на специалния закон са опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия, предотвратяване извършването и разкриване на противообществени прояви, *то притежаването на предмети*, които улесняват извършването на противообществена проява може да бъде основание за налагане на ПАМ по чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗООРПСМ. Изложеното е в съответствие с превантивния характер на мярката съгласно чл. 22 от ЗАНН. След като носенето на маска за напълното или частично прикриване на лицето, което би затруднило разпознаването и оръжия и предмети, които могат да се използват като оръжия, е забранено по чл. 21, т. 7 и т. 9 от ЗООРПСМ, то превантивните цели на мярката изискват именно за предотвратяване извършването на противообществена проява по чл. 21, т. 7 и т. 9 от ЗООРПСМ и за улесняване разкриването на нарушителите по смисъла на чл.22 от ЗАНН, на спортното мероприятие да не бъдат допускани лица, които притежават в себе си *маски и предмети, които могат да се използват като оръжия по време на самото мероприятие*.

Съдът намира, че оспорената заповед е издадена в предписаната от закона форма, в съответствие с материално-правните разпоредби и при спазване на административно-производствените правила. В същата са описани законовите разпоредби, на основание, на които тя е издадена. Изложени са и мотиви за

издаването ѝ – Н. С. е носил при посещение на спортно мероприятие забранени предмети – маска, с която е можело да бъде покрито напълно лицето му и метална разтегателна палка, която безспорно служи за самоотбрана, т.е. би могла да се използва като оръжие. Без значение е, че тези предмети са намерени в носената от него чантичка и че той е забравил да извади палката. Оспорващият не отрича по същество притежаването им и носенето преди провеждането на спортното мероприятие. Както беше подчертано по-горе, той е следвало да съобрази поведението си, с наложените от закона забрани.

За пълнота съдът намира, че следва да отбележи, че не съществува законово изискване за излагане на мотиви от какъв вид е наложената мярка – за предотвратяване, преустановяване или за възстановяване на вредите от нарушение, както неправилно се твърди в жалбата. Използването на съюза „и“ в разпоредбата на чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗООРПСМ е указание, че при установена противообществена проява кумулативно се налагат административно наказание чрез издаване на наказателно постановление и ПАМ чрез издаване на процесната заповед. Двете производства са отделни и самостоятелни, поради което жалбоподателят неоснователно твърди, че ПАМ му е наложена формално, без да се отчетат нарушенията, допуснати при съставянето на АУАН и издаденото наказателно постановление. Независимо, че по време на проверката поведението на лицето е било правомерно, проверяващите служители напълно законосъобразно и съответно на целта на специалния закон и на ПАМ не са допуснали на територията на спортния обект потенциален извършител на противообществена проява. Това е така, тъй като чрез наложената ПАМ действията на служителите не са насочени единствено към разкриването ѝ, а най-вече са превантивни – към нейното предотвратяване и недопускане. ПАМ е наложена за минималния срок по чл. 25, ал. 1 от ЗООРПСМ, поради което не е допуснато нарушение на чл. 6, ал. 2-4 от АПК.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената форма и при съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде оставен в сила.

С оглед изхода на спора по отношение на направените разноски, ответникът, чрез пълномощника си е поискал такива, поради което съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК,
Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. А. С., чрез адвокат П. А. срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 230з-1127 от 22.09.2024 г., издадена от Х. Г., на длъжност „Оперативен дежурен“ при ОДЧ на 06 РУ – СДВР, с която на оспорващия е наложена забрана за посещение на спортни мероприятия за срок от една година.

ОСЪЖДА на Н. А. С. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична Дирекция на

Вътрешните Работи, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, във връзка с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно съгласно чл.44, ал.1 от ЗООРПСМ.